

Juridiska fakultetsstyrelsen
Docent Vilhelm Persson

Arbetsmarknadsdepartementet
Enheten för arbetsrätt och arbetsmiljö

Remiss: Kompletterande promemoria till betänkandet Behandling av personuppgifter vid Myndigheten för arbetsmiljökunskap (SOU 2018:45)

A2018/01209/ARM

Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, som anmodats att yttra sig över rubricerade promemoria, får härmed avge följande yttrande, som utarbetats av docent Vilhelm Persson.

Promemorian ansluter till en utrednings tidigare förslag till en ny lag om behandling av personuppgifter vid Myndigheten för arbetsmiljökunskap. I promemorian föreslås att myndigheten ska få behandla fler kategorier av känsliga personuppgifter än enligt det tidigare förslaget.

Som fakultetsstyrelsen uppfattar promemorian, klagörs nu att lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (nedan dataskyddslagen) i och för sig hade kunnat användas som grund för myndighetens personuppgiftsbehandling. Fakultetsstyrelsen välkomnar detta klagörande.

Enligt fakultetsstyrelsen framgår emellertid inte tydligt varför det i så fall behövs särskild reglering och begränsning av personuppgiftsanvändningen i myndigheten. Detta bör förklaras mer utförligt i den fortsatta beredningen. Exempelvis motiveras förslaget att endast vissa slags uppgifter ska få behandlas med att myndigheten inte behöver använda andra slags uppgifter. Att det inte är tillåtet att behandla uppgifter – i synnerhet inte känsliga uppgifter – utan att det finns behov framgår emellertid av såväl EU:s allmänna dataskyddsförordning som dataskyddslagen.

Av promemorian framgår att den föreslagna bestämmelsen syftar till ökad tydlighet. Den kortfattade motiveringen lämnar emellertid inte fakultetsstyrelsen helt övertygad om att detta syfte uppnås. Exempelvis kan tänkas att myndigheten upptäcker att ett dokument som den behöver av andra anledningar även råkar innehålla någon enstaka uppgift som tillhör någon av de kategorier uppgifter som myndigheten inte föreslås få behandla. I så fall kan uppkomma osäkerhet avseende i vad mån myndigheten får ta del av dokumentet. Sådana situationer kan så klart lösas pragmatiskt i praktiken, men lagstiftningen bör inte vara utformad på ett sådant sätt att den blir onödigt svår att tillämpa korrekt.

Hänvisningen i föreslagna 10 § andra stycket till lagen (2003:460) om etikprövning av forskning som avser människor förefaller inte heller bidra till tydlighet. Lagen gäller bara forskning, vilket medför att andra näraliggande verksamheter – exempelvis uppföljning och utvärdering – inte kan etikprövas (jfr ang. definitionen av forskning t.ex. SOU 2017:104). Det förefaller emellertid troligt att myndigheten även i sådan annan verksamhet kan anse sig behöva behandla uppgifter om

exempelvis arbetsmiljöbrott. Frågan uppkommer i så fall om sådan behandling är helt förbjuden eller om den kan ske med stöd av de generella reglerna i dataskyddslagen. På motsvarande sätt framgår inte tydligt av lagtexten om myndigheten efter etikprövning och i forskningssyfte kan få behandla sådana typer av uppgifter som inte får behandlas enligt föreslagna 10 § första stycket. I den fortsatta beredningen bör sådana frågor tydligare besvaras.

Enligt delegation

Vilhelm Persson